

Vägen till livet

13:36-38 Herre, vart går du?

14:1–14

14:15-21 Jesus kommer tillbaka genom Anden

I. Känn ingen oro tro (grekiska pisteuō) på Gud och tro på mig

Tillit är trons grundton. Tillitet växer ur en relation. Den kan inte skapas genom yttre organisation. Därför är tillit mycket mer än trygghet. Tilliten prövas när tryggheten rasar. Tillit är en gåva, född ur kärleken, närd av erfarenheten och testad i prövningen.

- a) Nu sviktar lärjungarnas tillit. De är rädda för hur det ska gå med relationen till Jesus när han nu lämnar dem.
- b) Många kan känna igen sig, särskilt de som har fått sorg. Alla mänskliga relationerna upplöses förr eller senare. När en relation brister (skilsmässa) spricker livsgrunden. Vi bär alla en medveten eller omedveten skräck för att det ska hända.
- c) MEN tilliten kan ha djupare rötter, hos Gud som alltid är hos oss. Det är också vad Johannes talar om i dagens text, när han påminner om hur Gud kommer till oss genom Anden. Det var inte lätt för lärjungarna att gå från den synliga samhörigheten med Jesus till den osynliga.

II. Jag är vägen, sanningen och livet

- a) Detta är ett huvudord. Jesus visar inte bara vägen. Han ÄR vägen. Jesus uppenbaras inte bara sanningen. Han ÄR sanningen. Jesus ger inte liv. Han ÄR livet.
- b) Det sägs ofta att dessa anspråk är exklusiva, intoleranta och därför inte kan tas på allvar. Då är det viktigt att förstå att Joh 14:6 inte gäller endast för vissa, utan för alla.
- c) Hur kan *du* säga: Låt oss se Fadern? (v 9b) En kristen människa kan leva i den tillit som kommer från relationen med Jesus. Då vet hon att hon ÄR på vägen, att hon lever med Sanningen och Livet.

III. Den som tror (grekiska pisteuō) på mig skall utföra gärningar som jag

- a) Det är inte möjligt att stoppa Guds verk v 12–22 Jesus en ganska utförlig förklaring till hur det ska gå till.
- b) Han ska själv komma till oss och vi ska fortsätta verket tillsammans med honom, jfr Matt 28:18-20. (FIN) Vi är den kropp genom vilken Han ska fortsätta sitt verk.
- c) Utan honom kan vi ingenting göra.

1. Känn ingen oro, tro (tillit) på Gud och tro på mig

a) Lärjungarna var oroliga för att mista Jesus. Nu sviktar deras tillit, den tillit som växt fram ur deras relation till Jesus. Den tilliten kan inte skapas genom yttre organisation. Den är mer än trygghet. När tryggheten rasar prövas tilliten. Tillit är en gåva, född ur kärleken, närd av erfarenheten och testad i prövningen. Nu sviktar deras tillit. Då talar Jesus till dem (Joh 14-16) och han börjar med 14:1.

b) Vi ser att kristna lärjungar också är människor med allt vad det innebär av oro och ängslan. Det finns många skäl för oro. Alla mänskliga relationer tar slut och när det sker spricker livsgrunden (skilsmässor, dödsfall). Vi bär på denna medvetenhet. Jesus tycks emellertid mena att vi inte behöver vara oroliga.

c) Tilliten kan ha djupa rötter – i Gud som alltid är med oss. Jesus försöker hjälpa sina lärjungar att gå från den synliga samhörigheten till den osynliga. Han säger: Tro att det svåra går över, att Guds goda vilja sträcker sig genom tid och rum.

2. Jag är vägen, sanningen och livet

a) Detta är ett huvudord. Bilden av vägen var ett vanligt sätt att tala om hur vi ska leva våra liv när vi vandrar genom livet. Vi möter det till exempel i Bergspredikan och som benämning på de första kristna. Lägga märke till att Jesus här inte försöker visa oss vägen, inte tala om vad som är sanningen eller hur vi ska leva. Han säger att han själv ÄR vägen, sanningen och livet.

b) Det sägs ofta att dessa anspråk är exklusiva, intoleranta och därför inte kan tas på allvar. Det är lätt att tanken exkluderar dem som inte tror och därmed förminska Jesus och Hans verk. Jesu död och uppståndelse utgör en vändpunkt för mänskligheten. Hans verk har eskatologisk betydelse. Den gamla tidsåldern är döende, men den nya tidsåldern har börjat. Vi lever i ett redan nu. Vi sjunger påskens psalmer på väg mot fullbordandet av den egna existensen. De som ännu inte har kommit till tro eller som kanske rent av bekänner sig till andra gudar är också inkluderade i försoningen; alla kommer till Fadern *genom Jesus*.

c) Idag när vi går fram till nattvardsbordet för att ta emot frukterna av Hans död och uppståndelse får vi näring för vår fortsatta vandring. Vilken nåd att ha tillgång till Ordet och Sakramenten! Aldrig någonsin ska vi behöva hungra eller törsta.

3. Vad ni än ber om något i mitt namn skall jag göra

a) Det är skillnad på bön och bön. Jesus talar ofta om bönen och förvisso hör Gud alla människors böner, men till den bön som sker i hans namn har Han knutit sina löften och att svara an. De kommande veckorna kommer att handla mer om bön i den Helige Ande.

b) De flesta människor ber på ett eller annat sätt. Det är bra och nyttigt. Vi lär oss om bönen genom att praktisera den på vägen genom livet.

c) Varje Högmässa innehåller flera olika sätt att be och när vi ändå är i gudstjänsten har vi möjlighet att på djupet praktisera bönen tillsammans med andra. Kanske vi också kan samtala med varandra om bönen och de löften Jesus knutit till bönen med varandra efter Högmässans slut.

Jesus Syraks vishet 28:3–7, 2 Kor 4:16-18, Joh 14:1–14

Denna söndag bär rubriken Jubilate och därmed slås tonen. Psalmerna och en god liturgi bör därför spegla denna påsks glädje. Denna vår glädje ska i sig vara ett vittnesbörd om den rätta vägen för alla dem som far vilse. Samtidigt ber vi om nåden att kunna vända oss från det onda och i stället följa det goda. Tyvärr är det ofta vi själva som står i vägen för dem som ännu inte kommit till tro.

Den gammaltestamentliga apokryfen Jesus Syraks vishet har denna söndag placerats som gammaltestamentlig läsning. Den boken påminner om Ordspråksboken i såväl disposition som innehåll. Den skrevs efter övriga gammaltestamentliga böcker, sannolikt omkring år 180 f Kr. Vår perikop talar om vikten av att leva i försoningen för att kunna nå målet för vår vandring. Det är den rätta vägen.

I episteltexten påminner Paulus om vikten av att vara uthållig i trons kamp. Livet är en kamp om vi än vandrar i Kristus. Det är viktigt att förstå både vår ställning i Kristus och att livet är en kamp. Det förra ger kraft till det senare. Paulus talar därför om denna kamp som den goda kampen. Vår kamp är inte i första hand en kamp mot synden, för lagen eller mot döden utan en kamp att hålla fast vid tron, hoppet och kärleken. Veckorna efter påsk ska därför tala om den goda kampen, den som sker i kraft av uppståndelsen. Detta var inte lätt för de första lärjungarna och det behöver inte vara lätt för oss som så att säga har facit i handen.

I evangeliet ger lärjungarna uttryck för sin oro, men Jesus förklarar för dem att de inte behöver vara oroliga. Han är själv garanten för att vi ska nå målet. Vilket underbart evangelium!

En predikan kan läggas upp på olika sätt. Kanske är en tematiskt sådan att föredra denna söndag. Varför inte använda sig av Evangeliebokens rubrik: Vägen till livet? En sådan predikan kan bli undervisande, tröstande och vägledande. Den ska ta sin utgångspunkt i Jesu uppståndelse från de döda och i de löftesord Han har gett sina lärjungar.

1. Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig.

- a) Vi lever i en orolig tid med en världsbild helt annan än Bibelns. Samhällets värderingar tränger djupt in i kyrkans liv och tidsandan präglar de flesta av oss. Det är inte underligt att människor är oroliga. Lärjungarnas oro var en annan, men också den befogad. De hade övergett far och mor, yrkeskarriär och förutsett en underbar framtid. Nu anade de något annat.
- b) Lärjungar är också människor med allt vad det innebär av oro och ängslan. Jesus tycks emellertid mena att vi inte behöver vara oroliga. Han ska ju vara med oss, genom sitt Ord och genom sin Ande.
- c) Här gäller fortfarande att leva nära och att gå tillsammans med Jesus. Det är i gemenskapen med Honom som vi får vad vi behöver.

2. Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

- a) Detta är ett löfte som gjorts onödigt svårt i vår tid. Det är lätt att tanken exkluderar dem som inte tror och därmed förminska Jesus och Hans verk. Jesu död och uppståndelse utgör en vändpunkt för mänskligheten. Hans verk har eskatologisk betydelse. Den gamla tidsåldern är döende, men den nya tidsåldern har börjat. Vi lever i ett redan nu. Vi sjunger på väg mot fullbordandet av den egna existensen.

b) Det finns många människor som ännu inte har kommit till och som kanske rent av bekänner sig till andra gudar. Också de är inkluderade i försoningen; alla kommer till Fadern *genom Jesus*.

c) Idag när vi går fram till nattvardsbordet för att ta emot frukterna av Hans död och uppståndelse får vi näring för vår fortsatta vandring. Vilken nåd att ha tillgång till Ordet och Sakramenten! Aldrig någonsin ska vi behöva hungra eller törsta.

3. Om ni ber om något i mitt namn ska jag göra det

a) Det är skillnad på bön och bön. Jesus talar ofta om bönen och förvisso hör Gud alla människors böner, men till den bön som sker i hans namn har Han knutit sina löften. Här kan det vara på sin plats att säga något om bönen och att särskilt betona bönesvaret. Gud vet vad vi verkligen behöver. På det här sättet förbereder jag också den kommande Bönsöndagen och väntan på Anden.

b) De flesta människor ber på ett eller annat sätt. Det är bra och nyttigt. Vi lär oss om bönen genom att praktisera den på vägen genom livet.

c) Varje Högmässa innehåller flera olika sätt att be och när vi ändå är i gudstjänsten har vi möjlighet att på djupet praktisera bönen tillsammans med andra. Kanske vi också kan samtala med varandra om bönen och de löften Jesus knutit till bönen med varandra efter Högmässans slut.

Som en epilog på denna glädjens söndag, en sammanfattning och tillämpning av predikan läser jag dagens Psaltarpsalm 147:1-7 och säger därefter Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Inledning: Vägen till livet? Svaret är givetvis att Jesus är vägen men hur ska vi förstå det? Lärjungarna förstod inte. Bilden av vägen beskriver ett sätt att leva. Hur ska vi leva?

1) Var inte oroliga. Tro på Gud, och tro på mig.

- a) Känn ingen oro. Orden upprepas i v 27. Lärjungarna blir oroliga när de börjar förstå att det inte kommer att gå som de drömt. Det tog Jesus 3 år att få dem att förstå trons betydelse. Jamen, du säger att du går ju bort. Rädslan så stark att Judas Iskariot släpper in den Onde.
- b) Hebr 6:1. Ja, rätt och fel. Jag lämnar jordelivet, men som Gud är jag alltid hos er. Petrus frågar i 13:36 Vart går du? Ni tror väl inte att Gud överger oss i döden? Det var väl inte så ni har lärt känna Gud?
- c) Herre Jesus har förvandlats för att kunna regera i evigheten. Jämför ep.

2) I min Faders hus är många rum.

- a) När Jesus var 12 år firade han högtid i templet men när de var på väg hem stannade han kvar. Det tog tre dagar innan de upptäckte att han var borta och de var mycket oroliga. Var var Jesus? I sin Faders hus. Visste ni inte att ... Luk 2:49. De förstod inte.
- b) Nu har Jesus återigen gått till sin Faders hus och återigen är de frågande. Vi vet inte vart du går säger de oförstående. Jesus suckar, eller ... Varför står ni här och tittar? frågade ängeln på Himmelfärdsdagen. Som kristna har vi lärt oss att ha blicken mot det osynliga (ep) De förstod inte vad den sortens gemenskap Jesus talar om, gemenskapen i Anden, innebär.
- c) Vart går du? Ingenstans vår relation består! I relationen finns det alltid rum för dig. Ni vet vägen! Det är relationen idag som betyder allt. Det är vägen. Den avgör morgondagen.

3) Ni skall vara där jag är

- a) Det betyder att också vi måste förvandlas för att kunna se Gud. Filippos ber om att få se Fadern och Jesus låter oss förstå att vi redan har sett Fadern. Att känna Gud är att se Gud. När du ser Jesus på korset ser du Guds härlighet, hans uppoffrande kärlek. 1) tro 2) Guds allmakt 3) Skriften 4) Jesu ord 5) tvagningen 6) korset. Så lång tid har jag varit hos er och du har inte förstått?
- b) Många människor tror att allt tar slut när vi dör. Ingenting kan vara mer fel. Vi förvandlas. Vad vi ska bli är inte uppenbart men det vet vi att vi ska bli honom lika.
- c) Ur ett själviskt perspektiv har det för trons människor ingen stor betydelse om vi lever eller dör. Det förändrar ingenting förutom att när vi förvandlats kan vi inte längre vara till någon glädje för dem vi lever med.
- d) Vi lever med honom under alla omständigheter. Det finns alltid rum för att umgås med honom. Jag har inte tid? Inte utrymme? Men Jesus har alltid tid och rum för dig. Välkommen in. Rummet är betalt och står berett för dig för tid och evighet. Om du inte tro så tro för själva gärningarnas skull.

Bönen skall jag göra det.

Ni ska vara varandras bönesvar.